

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 636/ 16 maja 2021 ISSN 2080-0010

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 1, 1-11

Czytanie z Dziejów Apostolskich: Pierwszą Księgę napisał, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym dał polecenia apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku przykazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie – mówił – Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy jeszcze wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 47 (46), 2-3. 6-7. 8-9

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, *
radosnym głosem wykrzykujcie Bogu,
bo Pan Najwyższy i straszliwy, *
jest wielkim Królem nad całą ziemią.

Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków, *
Pan wstępuje przy dźwięku trąby.
Śpiewajcie psalmy Bogu, śpiewajcie, *
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie.

Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, *
hymn zaśpiewajcie!
Bóg króluje nad narodami, *
Bóg zasiada na swym świętym tronie.

DRUGNE CZYTANIE

Ef 4, 1-13

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani,

z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: «Wstąpiwszy na wysokości, wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary». Słowo zaś „wstąpił” coś oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napełnić. On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby przysposobili świętych do wykonywania posługi dla budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 28, 19a. 20b

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody. Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata

EWANGELIA

Mk 16, 15-20

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jezus, ukazawszy się Jedenastu, powiedział do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie». Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Nabożeństwa majowe	2
Wstąpił do nieba	2
Świat bez pracy? Odpowiada kard. Wyszyński	3
22.05.2021 r. - Czuwanie modlitewne w Wigilię Zesłania Ducha Świętego	4
20.05.2021 r. Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego.	4

KOMENTARZ

„Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu” (Dz 1,9). Czasem mamy utrwalone pewne wyobrażenia sceny Wniebowstąpienia Pana Jezusa, zapamiętane z różnych dzieł sztuki: Zbawiciel stoi na chmurze, na dole Apostołowie i kobiety. Naturalną konsekwencją byłoby, żeby ten obłok jak winda uniósł Chrystusa do góry, ponad chmury, atmosferę, a ostatecznie tak, że już Go nie było widać.

Tymczasem w *Dziejach Apostolskich* świadectwo świadków mówi, że „obłok zabrał im Go sprzed oczu”. Niekoniecznie gdzieś unosił. Właściwe znaczenie tej sceny ukazują nam symbolika obłoku w Piśmie Świętym. Obłok był zawsze znakiem Bożej obecności, np. podczas ucieczki Izraelitów z Egiptu (por. Wj 13,21), czy podczas poświęcenia świątyni jerozolimskiej przez Salomona (por. 2Krn 7,1-2).

W dzisiejszej Ewangelii zastąpienie przez obłok oznacza, że Jezusa ogarnęła rzeczywistość nieba i nie będzie można Go już spotkać na ziemi. Będzie Go można doświadczyć w Jego Kościele i przez sakramenty. Dlatego scena Wniebowstąpienia łączy się z nakazem misyjnym: „Idźcie na cały świat!” Pan Jezus posyła świadków, aby dać wszystkim możliwość wejścia z Nim w jak najbliższą relację w Jego Kościele.

ks dr Maciej Raczyński-Rożek

Okres Paschalny

Nabożeństwa majowe w naszej parafii są odprawiane:

- w dni powszednie po Mszy św. o godz. 17.00
- w niedziele o godz. 17.00
- przy Krzyżach Morowych na skrzyżowaniu ulic Wiertniczej i Obornickiej, codziennie o godz. 18.45.

Wstąpił do nieba

Prawdy o wniebowstąpieniu nie należy rozumieć przestrzennie. Po swoim zmartwychwstaniu Jezus Chrystus przebywa w rzeczywistości bezczasowej i bezkresnej. Ma On zarazem moc ukazywania się ludziom. Czynił to po swoim zmartwychwstaniu, aby przekazać uczniom, że żyje prawdziwie. "Czterdzieści dni" (Dz 1,3) ukazywania się należy rozumieć nie tyle chronologicznie, ile symbolicznie. Wskazują one na pełnię ziemskich epifanii Chrystusa oraz na pełnię Jego zbawczego dzieła. Wniebowstąpienie dopełnia Wcielenie. We Wcieleniu Syn Boży zstąpił z nieba i stał się człowiekiem, we Wniebowstąpieniu Chrystus wstąpił do nieba. Ziemia i niebo oznaczają tu dwa stany bytowania: ziemski, poddany grzechowi, przemijaniu i śmierci, oraz niebieski, wolny od grzechu, śmierci, nieprzemijalny. Wprawdzie wobec wniebowstąpienia ważna jest wiara, że to natura ludzka została wywyższona. "Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa... w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego i niewiedzącego, które jest zachowane dla was w niebie" (1P 1,3-4). Natura ludzka człowieka otrzymała w Chrystusie możliwość udziału w Boskiej naturze (2P 1,4).

Zastosowanie duchowe

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa daje ludziom nadzieję, że jeżeli razem z Nim niosą krzyż, wtedy też razem z Nim powstaną do nowego życia. Ukierunkowuje ono pragnienia ludzkie. Chrześcijanie winni mocno stać na ziemi, ale serca swoje winni wznosić do nieba. Życie ludzkie posiada jakby dwa kierunki. Człowiek może wznosić się ku górze i wtedy idzie ku wstąpieniu do nieba, lub też schodzić w dół i wtedy stacza się w stronę piekła.

Wniebowstąpienie Chrystusa jest preludium Jego Paruzji przy końcu świata. "Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba" (Dz 1,11).

Chrześcijanie, którzy idą przez życie z Chrystusem, wierzą, że ich droga nie kończy się ze śmiercią, lecz przechodzi do wieczności, która pełnię zbawienia ukaże przy powszechnym zmartwychwstaniu.

Bp Edward Ozorowski

Źródło:

<https://www.przewodnik-katolicki.pl/Archiwum/2004/Przewodnik-Katolicki-21-2004/Poradnik-duchowy/Wstapil-do-nieba>

Świat bez pracy? Odpowiada kard. Wyszyński.

"W ludziach przebija niekiedy tęsknota do tych przyszłych szczęśliwych czasów, kiedy praca okaże się zbędna. Nęci wyzwolenie człowieka od pracy. Z triumfem podnosi się, że praca może trwać coraz krócej, że czasu wolnego może być coraz więcej. Trzeba urządzić życie ludzkie, głoszą, żeby praca przestała być nieodłącznym jego zjawiskiem. Czyż nie ukrywa się tutaj jakieś nieporozumienie?"

Tak wspaniale byłoby pracować mniej lub może nawet w ogóle. Po co pracować więcej, jeśli można byłoby pracować mniej. Zdecydowanie życie byłoby łatwiejsze, lepsze, przyjemniejsze, gdyby składało się wyłącznie z miło spędzanych chwil, z pominięciem pracy. Praca powinna być wyłącznie dodatkiem do życia i tylko dla tych wariatów, którzy nie wiedzą czemu chcą pracować.

Ten, może nieco tu przerysowany, ale w różnych odsłonach jednak powszechny pogląd, towarzyszy i towarzyszył ludziom wszystkich pokoleń.

Temat ten nie był obcy Prymasowi Wyszyńskiemu, który bardzo dobrze odczytywał go w pokoleniu mu współczesnym. Jednak myśli i rady Prymasa, związane z: przewalczaniem w sobie takiej pokusy, odkryciem sensu i godności w pracy, odkryciem własnego człowieczeństwa poprzez pracę, są dziś może nawet bardziej aktualne niż wtedy.

Książka „Duch pracy ludzkiej” z której pochodzą poniższe cytaty, to książka o której kolejne wydanie Prymas prosił jeszcze w ostatnich miesiącach przed śmiercią.

Napisana w 1946 r w trudnym okresie powojennym, jako odpowiedź na potrzeby ludzi powracających do swoich domów, (a właściwie ruin, które po tych domach zostały) z pragnieniem spokojnej i owocnej pracy, nie traci absolutnie nic na swojej aktualności. Wydawana wielokrotnie może i dziś być inspiracją dla każdej osoby pracującej, poszukującej pracy, zarządzającej w pracy. Książka może być przez nas traktowana jako testament Prymasa dla ludzi, którzy mają na sercu dobro wspólne oraz poczucie wyższej godności, która także dzięki pracy w nas się objawia.

„Jeżeli człowiek się nie odnowi, to najbardziej zasobny ustrój, najbardziej bogate państwo nie ostoi się”.

Praca jest obowiązkiem istoty rozumnej

„W ludziach przebija niekiedy tęsknota do tych przyszłych szczęśliwych czasów, kiedy praca okaże się zbędna. Nęci wyzwolenie człowieka od pracy. Z triumfem podnosi się, że praca może trwać coraz krócej, że czasu wolnego może być coraz więcej. Trzeba urządzić życie ludzkie, głoszą, żeby praca przestała być nieodłącznym jego zjawiskiem.

Czyż nie ukrywa się tutaj jakieś nieporozumienie?

Niezawodnie jest to w praktyce obniżeniem wartości pracy, szanowanej nie z powodu jej wysokiego znaczenia dla człowieka, ale dla najbardziej materialnych korzyści. Chrześcijaństwo głosi pełniejszy pogląd na pracę, jeśli ją wywyższa i wynosi, to nie dlatego, że w pracy człowiek znajduje środki swego wyżywienia, ale i dlatego, że praca jest obowiązkiem istoty rozumnej – człowieka, że jest dlań drogą do ujawnienia i rozwinięcia wszystkich darów duchowych.”

▶ Nie tylko dla zapłaty

„Z pracy korzysta przede wszystkim sam człowiek pracujący. Nie przez to, że bierze zapłatę za pracę, ale dzięki temu, że praca związana nieodłącznie z jego osobą kształtuje i rozwija jego rozum, wolę, uczucia, przeróżne cnoty moralne i przymioty, sprawności fizyczne i duchowe.

Pierwsze owoce pracy zbieramy sami.

Praca musi w nas – oparta o naszą rozumność i wolność – kształcić sumiennność, obowiązkowość i odpowiedzialność. Wtedy dopiero będzie ona pracą istoty rozumnej.”

Sens i cel pracy

„Dobrze rozumiana praca wskazuje nam od razu dwa cele, które każdy człowiek w swej osobistej pracy powinien osiągnąć: udoskonalenie rzeczy i udoskonalenie człowieka pracującego. To jest punkt wyjścia do postępu społeczno – gospodarczego, dla cywilizacji ludzkiej i dla postępu moralno-religijnego, dla kultury świata.

Praca jest jednym ze środków naszego postępu duchowego. Ma ona być tak wykonywana, by w jej wyniku człowiek stawał się lepszy nie tylko w znaczeniu sprawności fizycznych, ale także moralnych.”

W pogoni za zarobkiem

„Człowiek jest zagubiony w pogoni za zarobkiem, popędzany „obowiązkiem” pojmowanym nieraz jako poczucie zewnętrznej potrzeby a nie moralnej oceny. Stajemy się niewolnikami rzeczy. Nic dziwnego, że człowiek z pracy rąk swoich nie staje się szczęśliwy, ani nie czuje się dobrze.

Rada jest jedna: zerwać z poglądem, który pracy wyznacza tylko jeden cel – zaspokojenie potrzeb bytowych. Wrócić natomiast do właściwego, jedynego sądu, według którego praca jest nie tyle smutną koniecznością, nie tylko ratunkiem przed głodem i chłodem, ale jest potrzebą rozumnej natury człowieka, który poprzez pracę pozostaje w pełni siebie i całkowicie się wypowiada.”

Praca łączy człowieka z człowiekiem

„W pracy naszej, dzięki niej i z jej pomocą wytwarza się między ludźmi odrębna więź, więź społeczna. Czym jest ona w swej istocie? Łatwiej ją stwierdzić i opisać niż wskazać jej naturę. Istnieje siła, która poprzez współzycie w pracy zespala wokół nas innych ludzi, wiąże z nimi, a nas samych wyprowadza ku nim. Człowiek pozbawiony pracy, beczynny, jest zazwyczaj odosobniony. Wokół człowieka pracującego skupiają się inni jak pszczoły wokół matki. Praca łączy człowieka z człowiekiem – nie ulega to żadnej wątpliwości.”

Nie wszystko dla siebie

„Każdy człowiek doznaje nieustannie pomocy ze strony najbliższych sobie i dalszych: korzysta z dóbr zarówno materialnych jak i moralnych, kulturalnych, narodowych, religijnych, dóbr wytworzonych przez całe pokolenia ludzi, o których może nic nie słyszał.

Byłoby samolubstwem przyjmować to spokojnie, bez woli okazywania wdzięczności. Musimy spłacić dług wdzięczności świadcząc pomoc bliźnim przez owoce naszej pracy.

Praca bowiem ma dostarczyć nam środków do pełnienia uczynków dobroczynnych. Z trudu zdolnych i chętnych do pracy mają – zdaniem encyklik społecznych – korzystać ci, którzy nie mogą pracować. Oto myśl, która nadaje pracy ludzkiej najwznioślejszy charakter.”

Nowa pobudka pracy!

„Ona to wyprowadza człowieka z ciasnego podwórka na szerokie drogi miłości. Czujemy w niej, że stajemy się w pracy rodziną Bożą. Wiemy doskonale, że im wydajniejsza będzie nasza praca, tym więcej Opatrzność pozyska środków do obdzielenia ubogich i potrzebujących.

Posiadanie prywatne związane jest ściśle z obowiązkiem wspólnego użytkowania dóbr przez jałmużnę. Ale bardziej znamienity jest obowiązek pracy samej dla pomnażania dóbr na potrzeby bliźnich, aby było więcej dóbr do dzielenia się z innymi.

Osobliwy to przepis, rażący nasze wychowanie gospodarcze. Człowiek ma obowiązek pracy, ale z tej pracy ma udzielać bliźnim, a nawet zwierzętom.”

Gotowość setnika

„W pracy zachodzą przeróżne trudności, przeszkody, niepowodzenia, opory, męka, trud. Chociaż byśmy weszli w pracę z najlepszym usposobieniem, sam ciężar pracy niszczy w nas radość, zakłóca równowagę, pozbawia niekiedy pokoju. Jakże odmiennie wygląda miasto rankiem, gdy szeregi wyspanych, radosnych ludzi idą do pracy, podczas gdy wieczorem wracają zgaszone i pochylone postacie, obciążone ciężarem całego dnia.

Trud pracy ma też swoją modlitwę. Wobec niespodzianek, jakie przynosi nam bieg pracy, należy uzbroić się w gotowość tak zachwalaną przez setnika: I ja bowiem jestem człowiekiem pod władzą postawionym, a mającym pod sobą żołnierzy. I jednemu mówię: idź, a idzie i drugiemu: przyjdź i przychodzi, a studze swemu: czyń to, a czyni (Mt 8,9). Wtedy każda nieprzewidziana zmiana, pomieszczenie nam szyków pracy, rozkaz niszczący plany ułożone czy rozkład dnia – wszystko będzie przyjęte w duchu nadprzyrodzonej uległości.

Oto dzieło nieposłuszeństwa człowieka wobec Boga! Praca nie straciła nic na swej szlachetności, nadal jest ona niezbędna dla człowieka jako istoty rozumnej. Ale do tej szlachetnej pracy dołączyła się ociężałość, oporność, towarzyszące wszelkiej pracy zarówno fizycznej, jak i duchowej. A tu męka jest tym większa, im sama praca bardziej konieczna. Człowiek wie, że pracować musi, bo do tej pracy skłania go rozum i wola, ale wie też, że tej potrzeby nie zaspokoi bez poddania się prawu męki.”

FOT. INSTYTUT PRYMASOWSKI

Twórczy trud pracy

„Gdy w męce pracy widzimy zadania wieczne, zadatek odkupienia duszy, wtedy odmienia się najbardziej uznojone oblicze.

Bo w takim trudzie odnajdujemy wartość cierpienia. Trud pracy będzie dla nas tym codziennym, zwykłym krzyżem, cierpieniem, do którego tak wyrrywamy się, cierpieniem nie tak wprawdzie wzniosłym, jak nam opisują hagiografowie, ale niemniej prawdziwym, wartościowym i zasługującym.

Bo w takim trudzie odnajdujemy wartość cierpliwości. Wiemy bowiem, że walczyliśmy nie tylko o doczesną doskonałość dzieła, nie tylko o zarobek czy dochód przedsiębiorstwa, ale o doskonałość wieczną, o wieczne owoce zwykłej, codziennej pracy.

Bo w takim trudzie odnajdujemy zadośćuczynienie za nasze winy, od których nikt przecież z synów tej ziemi wolny nie jest. Dobrze przyjęty trud pracy jest dla nas wyprzedzonym czyścieniem. Skazy grzechowe, odpowiedzialność całą za winy można tu z siebie wypocić pracą, oddać tej ziemi, z której wzięliśmy nasze grzechy. Niezwykła to ekonomia czasu.”

Przeorać własną duszę

„Zwolnienie się od życia wewnętrznego pod wpływem nadmiaru pracy odbija się na wartości naszej pracy, wtedy bowiem ujawnia się w niej brak cnót osobistych, o których rozbić się może każde dzieło. Nie pomogą wówczas najbardziej pociągające idee: gdy zabraknie powiązania do życia wewnętrznego z życiem czynnym, upadnie dzieło prowadzone, jak wiele innych upadło, o czym poucza historia zakonów. Natomiast powiązanie tych dwóch dróg wiodących do jednego dzieła kształtuje w nas – z pomocą pracy – cnoty tak pożyteczne i owocne w pracy osobistej, a tym bardziej zbiorowej.

Jeśli ktoś z pomocą łaski Bożej uczciwie przeorał swą duszę, wie dobrze, że każde zwycięstwo nad sobą rodzi się w gorczym ziarnie pokory. Przecież ta lekcja powtarza się w nas niemal w nieskończoność.”

Ciąg dalszy w następnym numerze *Klimatów św. Anny*

Aneta Liberadzka

Źródło:

<https://stacja7.pl/kardynal-stefan-wyszynski/czy-da-sie-urzadzic-swiat-bez-pracy-odpowiada-kard-wyszynski/>

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – 16 maja 2021 r.

1. Nabożeństwo majowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. Zachęcamy do modlitwy przy krzyżach i kapliczkach na terenie parafii.
2. Nabożeństwa Majowe przy Krzyżach Morowych, na skrzyżowaniu Wiertniczej i Obornickiej, będą odprawiane codziennie o godz. 18.45.
3. Trwa Nowenna do Ducha Świętego, którą zakończymy w Wigilię Zesłania Ducha Świętego. Parafialna Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym wraz z Księdzem Tomaszem zaprasza na Czuwanie w Wigilię Zesłania Ducha Świętego w sobotę, 22 maja br. Czuwanie rozpoczniemy o godz. 20.00. Mszą Świętą, a zakończymy o północy modlitwą wstawienniczą.
4. Za tydzień będziemy przeżywać Niedzielę Zesłania Ducha Świętego.
5. W czwartek, 20 maja o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. w intencji Bractwa Adoracyjnego. Wszystkich członków Bractwa oraz osoby zainteresowane zapraszamy do wspólnej modlitwy.
6. W tym tygodniu, w poniedziałek, 17 maja, obchodzimy uroczystość św. Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

WIGILIA ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO 22 maja 2021 r. (sobota)

„Ja pragnącemu dam darmo pić,
ze źródła wody życia” *Ap 21,6b*

Czuwanie modlitewne - kościół św. Anny - Wilanów

- **Od 20.00 - Msza Święta Wigilii Zesłania Ducha Świętego,**
- **Adoracja Pana Jezusa - uwielbienie, prośby, dziękczynienie,**
- **Modlitwa wstawiennicza - do 23.00.**

Zaprasza - Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym wraz z Ks. Tomaszem

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

**20 maja 2021 r. (czwartek)
Msza święta o godz. 18.00**

w intencji członków Bractwa Adoracyjnego, intencji powołań do Bractwa Adoracyjnego i w intencji księży posługujących w naszej parafii.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

9.05.2021 - 13.06.2021

*Prośmy za pośrednictwem
Królowej Polski, aby nasza
ojczyzna rozwijała się w pokoju,
a razem z papieżem
Franciszkiem o ustanie pandemii.*